

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 6. Quòd Amor Dei, gravia alleviet, levia aggravet: aliena sua faciat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

182 Exerc. VI. Quod Amor Dei gravia alle-
dis, da cordibus nostris inviolabilem tua Charitas
affectum, & gressus nostris in semitis tua dilectione
perfice, ut te totâ Virtute diligamus, & ea que
placita sunt, totâ semper dilectione perficiamus.
Dominum nostrum, &c.

EXERCITIUM VI.

Quod Amor Dei gravia alleviet, levia ag-
vet: & aliena, sua faciat.

1. **S**Tatue te coram Domino Deo tuo: *Deut. 6. 5.*
tibi præcipientem audi. Diliges DEUM
ex toto Corde tuo, ex totâ Anima
ex tota Mente tua, & ex tota Virtute tua.

2. Magnum & mirabile Mandatum:
præsertim aggravatione: quia ex toto Corde
totâ Animâ, ex totâ Mente, ex tota Forti-
tudine impleri jubetur. Non habet hanc in se
nem, præceptum de fide, de spe, de timore,
humilitate, de obedientiâ, de justitiâ, pruden-
temperantia, fortitudine, misericordia: sed
ritas, & delectio Dei, cum hoc onere præcipi-
ut ex toto Corde, & ex tota Anima, Mente
Virtute impleatur.

3. Quis hominum potest metiri totum
suum, totamque Animam, & mentem, &
tem suam; ut vel sciat, vel affirmet, vel se
fit, se ex toto Corde, Animaque tota diligere
nihil vel deficere, vel excedere indiligendo?
fessus est aliquando David (& quis secundum
Dei sicut David?) & dixit: *Psf. 9. 2.* Confitebor tibi
in toto Corde meo: verum tamen excepto
ne Uriæ. Ezechias quoque confessus est

Charitas dicens: Obsecro Domine, memento quæso, quomodo ambulaverim coram te in veritate, & in Corde perfecto: & quod placitum est coram te, fecerum; Nihilominus in jactantiâ divitiarum coram Babylo- niis displicuit Domino: sic scilicet dilectio Dei ex toto Corde arduum quiddam est.

VI. 4. Attamen ista aggravatio & arduitas adeo est admirandæ Naturæ; ut dum aggravat alleviet, & tantò quidem alleviet magis, quantò aggravat magis; propter quod Joannes Apostolus non dubitavit de mandatis Dei dicere: Hæc est enim Charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus: quod si nobis fiat, mandata ejus gravia non sunt; levissima enim illa facit Charitas Dei. Ad quam etiam nominatim ipsemet Dominus, admonens nos tollere jugum ejus super nos, addit: *jugum enim meum suave est, & onus meum leve.* *Matth. 11. 30.*

5. Quod Domini pronuntiatus, inde plus habet admirationis, quia videtur aliis ejusdem pronuntiatis repugnans. Cum enim idem Dominus noster seriò affirmat; *Nolite putare quia veni solvere legem: non veni solvere sed adimplere. Audistis quia dictum est antiquis. Non occides: ego au- tem dico vobis: Nolite irasci omnino: dictum est antiquis: Diliges amicum tuum, & odio habebis inimicum tuum, ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos.* Hæc aliaque Domino nostro denuntiata, non videntur esse jugum suave & onus leve.

6. Verùm tamen stat verbum Veritatis, quia Onus præceptorum ejus leve est, & jugum Mandatorum ejus suave est. Leve, & suave est aman- tibus & Charitate ferventibus: grave & acerbum est frigidis, & negligentibus. Cuicumque præ-

S: Dicitur
per: asat
tom II
N: V
5

Rom. 8. 35.

cepta Domini gravia sunt, in veritate noverit, gravissima, non est Charitas Patris in eo: & in dilectione proprio Deo valde est: si tamen in eâ est: at ubi abunde estimat Charitas, levis & suavis facta est omnis gravitas, & difficultas. Quia de re audi Apostolum ad Romanos gazop de tentantem. *Quis (ait) nos separabit a Charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an sitis, quia ditas? an periculum? an persecutio? an gladius? liberalitatem? an licem? an opera bonorum? an in nomine? Quid metum? an omne periculum, cum Christo JESU Domino nostro.*

7. En quantas gravitates, quantasque multitudines contemnit, & ridet Apostolus; abunde te, & urgente Charitate Dei! scilicet proventu volucrum ita gravant ut sublevent, ab infirmitate artollant; sicut rotæ curru, sicut armæ navi, sic oneri sunt, ut profint motui; ita Charitas, facit omnia nobis commodiora, gratiora & insuper desiderabilia: quæ sine Charitate spiritûs unctione fuissent onerosa, dura, & tædiosa. Ergo præceptum de Deo à nobis ex toto corde & Animâ diligendo, totalitate suâ, & universitate, usque adeò non gravat nos, ut etiam, & ejus mensuram, nescientem mensuram, & proficiamus progrediamurque; omnia nobis leviter, ac delinuat, in dulcedinemque & delectationem convertat.

8. Porrò interim hæc eadem Charitas (ut vidimus,) omnia etiam gravissima facit levia: eadem (inquam,) omnia etiam alioquin

noverit, viffima, facit & gravia, & grandia: idque coram
Etione ipfo Deo, æquiffimo Charitatis ponderatore, ac
bi abunde æftimatore, ac denique remuneratore. Quid
nis gra- vilius ac levius *duobus minutis*, quæ pauper vidua *Matt. 12. 42.*
olum ab in gazophylacium mifit? & tamen teſte ac judi-
it a Charitate Chriſto, plus omnibus largè mittentibus mi-
ames? an fit, quia nempe majore præ omnibus in Deum
an glad liberalitate ac dilectione mifit. Dare potum ca-
m qui licem aquæ frigidæ fitienti: certe non grandis
s, neque operæ beneficium eſt, & tamen judice Deo, ſi *Matt. 10. 41.*
que Vir in nomine juſti fiat, mercedem juſti à Deo reportat.
fortitudi Quid multa? Charitas eſt, & ſummum, &
Creaturæ omne pretium, omniſque valor, omne meri-
ua eſt in tum, cui debetur præmium omne noſtrum.

9. Subi Martyrium ita ut ardeas: expende
asque omnem ſubſtantiam in egenos, ita ut ipſe egeas:
is; abunde fit vero à Charitate extraneus, nihil eſt, nihil tibi
et prout prodeſt: Moveto manum, vel pedem impe-
ab infirmo rante Charitate, Deo places: in gratiâ, in chari-
t armato tate, in omni virtute, in merito, in præmio æ-
ui; ita terno apud Deum creſcis. Ita mirabile eſt in-
ra, grati genium Dilectionis Dei. Si magna & gravia
Charitas imperaverit tibi ad agendum perferendumvè
ura, & Deum, dilectio tua quò grandior & auctior erit,
toto Corde eò leviora tibi reddet & univerſa: Si verò quæ-
& univerſa libet etiam leviffima & minima, Deo cum dile-
et etiam, ctione multâ obtuleris; maximi coram Deo
uram, æſtimatore, ponderis, & præmii meritoria per-
nia nobis ficies.

10. Amandus eſt ergo Deus nobis: juxta vo-
luntatem ejus, ex toto Corde noſtro, ex totâ
Charitas Animâ, ex totâ Mente, ex totâ Virtute: & per
iffima hoc, quidquid oneroſum in viâ Dei nobis obti-
m alioq gerit, ſive nuditas paupertatis, ſive mortificatio

S: D...
B...
per: asat
Tom II
N: V
5

carnis, sive abnegatio propriæ Voluntatis
honoris; sive amor inimicorum, sive condonatio
injuriarum, sive tolerantia contemptuum,
ve ereptio bonorum, sive incurfus calamitatum
sive conflictatio morborum ac dolorum, sive
instantia mortis, sive violentia Martyrii, sive
gratitudo, & malorum pro bonis retributio, sive
detractio malevolorum, sive livor invidentium
sive persecutio propter justitiam, sive odium
gratuitum: quidquid denique hujusmodi; quod
exerceri Charitas Dei potest, totum leve & momentaneum, fiet: & inter gaudia, atque delicia
& lucra computabitur.

11. Aliàs autem quidquid ex amoris ejusdem
in Deum redundantiâ à nobis profectum & per
actum fuerit; sive magnum, sive parvum
erit; coram Deo nonnisi magnum, nonnisi pretiosum,
nonnisi immenso pondere gloriae dignum,
num, nonnisi æternitatis bonis remunerandum
erit. Amore, cuncta nostra cogitata, dicta, facta
intenta, desiderata, in Aurum cæleste gemmas
que convertente, & in divinos thesauros recedente
dente.

12. Qua quidem efficacitate Amoris nostri
in Deum, uti nobis licet, non ad nostra tantum
& à nobis profecta opera appetianda: verum
etiam ad aliena: ita ut quidquid quæcunque
Creatura facit, nostro, id totum, in Deum amorem
re, nostrum fiat: nobis ad meritum profectum
amore nostro coram Deo pretiosum & remunerabile
nobis evadat. Admirandâ profusè Amoris
virtute: adeo, ut sive alius quis suo labore
opere vè ditescat apud Deum sive non; sive odiosum
ei sit, sive etiam malignum opus ejus: Ceterum

nihilominus nostri Amoris in Deum ratione ac virtute, quantum ex nobis, Deo proficiat ad gloriam: nobis verò ad gratiam, & ad gloriam: sic *prosperitas stultorum perdit stultos*, labor impiorum perit impiis: at justo, & amatori Dei, Deum in illâ prosperitate laudanti, proximumque amanti, & laborem, quantum ex amore suo, in DEUM referenti, & prosperitas in salutem transit, & labor in æternitatis præmium abit.

Prov. 7. 32.

P R A X I S.

O Divinum Charitatis bonum! quàm inenarrabilis est virtus tua: quàm ineffabile pretium tuum! quàm inestimabilis apud ipsum etiam Deum æstimatio & remuneratio tua! Domine, fons omnis boni, sed imprimis Amoris erga te nostri: immitte nobis hunc ignem tuum, ut vero tui Amore semper ardescerent, non solùm omnia nostra, verùm & omnium Creaturarum opera in Amorem tuum convertamus: per omnia, & in omnibus te amemus: omnem Creaturam, quantum ex nobis est, in amatricem, imò in Amorem tuum convertamus.

EXERCITIUM VII.

De Amoris DEI perfectâ plenitudinẽ.

1. **S**tatue te coram Domino DEO tuo, eumque tibi mandantem audi. *Diliges Dominum DEUM tuum ex toto corde tuo, ex tota Animata, ex tota mente tua, ex tota Virtute tua.*

Deut. 6. 5.

2. Isto præcepto tam exaggerato, DEUS non tantùm se diligi jubet, verùm etiam plenâ & perfectâ dilectione se diligi, & insuper istam ipsam sui Dilectionem diligi vult. Tanti nimirum est Deo,

S: Dicitur
Sicut
per: asat
Tom II
N: V
5